

Juanjo Sarto

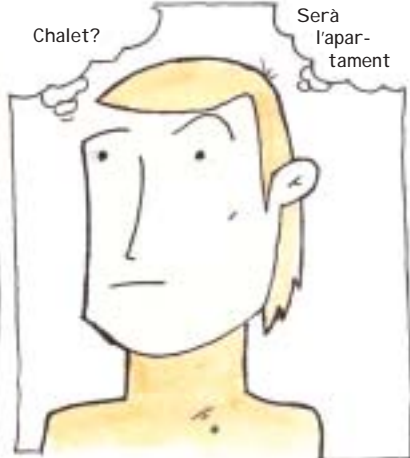
la tira còmica

M'ha agradat molt l'obra aquesta del chalet

Chalet?

Serà l'apartament

Tu eres el que roncava, oi?

Ho sento, però es que després de la fideuà el cos exigia una becaina

Edita:

Lluïsos de Gràcia **1855** **2005**

Col·laboren:

 "la Caixa"

 Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General d'Actuacions Comunitàries i Cíviques

 Ajuntament de Barcelona
Direcció de Gestió

es

35
La revista dels Lluïsos de Gràcia
juny 2005

el

ord

>Un concert de Sant Lluís molt especial

>Entrevista a Jordi Porta

>L'entitat Castellers de la Vila de Gràcia

staff sumari

Edita:
Lluïsos de Gràcia

Coordinació:
Hector Fernández

Col·laboracions:
Jordi Casassas
Junta Directiva
Marc Camprodon
Marta Morris
Joan Codina
Oscar Casabona
Josep Vila
Pep Morris
Albert Musons
Jordi Ribes
Josep Anton Foz
Carles Valero
David Montfort
Jordi Prats
Jordi Casso Samsó
Joan Ramon Gordo
Jordi Porta
Roger Gispert
Marta Rosàs i Cortada
Josep Mª Vallès
Susanna Alvarez
Pau Plana
Joan Duran
Joaquim Fàbregas
Jordi Casso Juvé
Juanjo Sarto

Fotografia portada:
Joan Farré

Fotografies:
Arxiu Lluïsos de Gràcia
Joan Farré
Joan Ramirez

Disseny i maquetació:
Sílvia Vallverdú

Correcció:
Gina Tomàs

Imprimeix:
CONSDCOR

Dipòsit legal:
B.42.670.89

Redacció i publicitat:
Lluïsos de Gràcia
Plaça del Nord, 7-10.
08024 BCN
Tel. 93 218 33 72
Fax 93 218 20 58
desdelnord@lluissosdegracia.org
www.lluissosdegracia.org

03 >>> LA CARTA DEL PRESIDENT

04 >>> GESTIONS DE LA JUNTA

06 >>> SECCIONS

Sotacabina Teatre "Sotacabina Teatre compleix 25 anys"
Bàsquet "Il Campus de bàsquet de Setmana Santa" i
"Torneig a Palamós"
Violet "Juguem Cantant"
Tennis taula

10 >>> LA CRÒNICA

Concert de Sant Jordi
Visita d'Artur Mas
Tennis Taula "Tercers d'Espanya"
Jornada: "Joc net a l'esport", amb el Futbol Club Barcelona, als Lluïsos

12 >>> EL BARRI

13 >>> 150 ANIVERSARI

Cargolada
Mostra d'entitats 2005
Sortida a Montserrat
Cloenda de la temporada de titelles 2004-2005
Somriures per a tothom
Un concert de Sant Lluís molt especial
Portada del pessebre al cim del Bastiments 2005

18 >>> ENTREVISTA >>> Jordi Porta

20 >>> ENTITAT >>> Castellers de la Vila de Gràcia

21 >>> NOUS PROJECTES >>> Hort Urbà

>>> LA VEU DEL SOCI >>> I com deia el cartell: Visca el cadet femení "A"

22 >>> EL REPORTATGE >>> Joves, present i futur

24 >>> LLUÏSOS RECOMANA PEL-LICULA >>> Els inicis d'en Batman

25 >>> LA CUINA D'EN DURAN >>> Saltat de botifarra amb bolets

>>> EFEMÈRIDES

26 >>> CRÒNICA DES DE LA PEIXERA

>>> REFLEXIONS >>> Viure el nostre temps

28 >>> LA TIRA CÒMICA >>> Per Juanjo Sarto

Jordi Casassas i Pons

>>> la participació és la garantia del nostre futur

Benvolgudes sòcies i benvolguts socis,

Ara fa més o menys un any, em dirígia per primer cop a tots vosaltres com a nou president de l'entitat i, en aquell escrit, entre altres coses, comentava la voluntat de la nova Junta Directiva de potenciar el treball col·lectiu i la participació dels associats i seccions en la gestió diària

dels Lluïsos. La nova iniciativa de convocar la Junta de seccions ha estat bastant positiva. S'hi han discutit temes i hem arribat a acords; però queda molta feina per fer. Avui per avui, encara continua essent el nostre principal objectiu que la implicació dels dirigents en la vida diària de l'entitat fos una realitat al més aviat possible i també que ho sigui la dels socis i sòcies en la vida social de l'entitat.

Estem a l'equador del 150è aniversari: un aniversari preparat amb el propòsit que sigui molt participatiu i on cadascú de nosaltres pugui trobar l'espai, l'activitat, el

moment per gaudir d'aquesta festa. I això, de mica en mica, ho anem aconseguint.

Just acabem de cloure les Festes de Sant Lluís amb l'espectacular concert de les nostres cinc corals al Palau de la Música: un acte molt emotiu on es va aplegar un munt de gent. Però les Festes de Sant Lluís són molt més que una, dues, tres o infinitat d'activitats. Les Festes de Sant Lluís és el moment de l'any on millor s'expressa i es demostra la voluntat de participació de totes les seccions i socis dels Lluïsos: des de la festa infantil, a les 12 hores d'espectacle, passant per exposicions, la diada de l'esport, bàsquet, tennis-taula, concerts, etc. Aquest any hi ha participat molta gent i a més a més, cada una de les activitats ha estat organitzada per una o diverses seccions. Aquesta és la voluntat d'aquestes festes i aquesta és, sense cap mena de dubte, la garantia del futur dels Lluïsos.

El treball i l'esforç col·lectiu de les seccions i dels seus dirigents més la participació de socis, familiars, amics i altres entitats, fa de la nostra entitat un espai de convivència, de respecte, de servei a les persones... un espai necessari per a la nostra societat: un referent per a l'educació en la cultura, l'esport, la música, l'esplai i el civisme. Justament per aquest motiu que us demano a tots i cada soci dels Lluïsos la vostra implicació, dedicació i participació en tot allò que pugueu. Tots som necessaris per a garantir el nostre futur i el futur de les properes generacions.

Desitjo que molta gent pugui celebrar un segon 150è aniversari. Serà la garantia que ho hem fet bé; que l'esforç ha valgut la pena; que el treball col·lectiu ha passat per damunt de les necessitats individuals. Bona feina!

**Els Lluïsos de Gràcia
fem 150 anys**

Participa en el debat sobre:
**"Contribucions a l'anàlisi
de l'associacionisme
a Gràcia"**

La coordinació entre entitats,
la gestió dels recursos i el soci/usuari

Inscriu-te i participa al web:
www.lluissosdegracia.org/debat

gestions de la junta

ARXIU HISTÒRIC:

En Jordi Casso ha expressat la seva voluntat de deixar la responsabilitat de l'arxiu històric per motius de salut i proposa que se'n faci càrrec en Jordi Bufurull, el qual accepta la tasca.

MEDALLA D'OR DE LA CIUTAT

Els Lluïsos demanen a l'Alcalde de la ciutat que el lliurament de la medalla d'or de la ciutat atorgada als Lluïsos de Gràcia en motiu del 150è aniversari es faci en un acte conjunt amb el lliurament de la mateixa medalla a la Fundació Orfeo Gracienc.

XARXANET

La Susanna Àlvarez comunica que a partir de l'1 d'abril no podrà ocupar-se de gestionar, en nom dels Lluïsos de Gràcia, el subportal comunitari de Xarxanet. Per aquest motiu es proposa que el senyor Joan Ramon Gordo s'ocupi de part d'aquesta tasca, reforçada per personal de la Federació d'Ateneus de Catalunya.

DES DEL NORD

El soci Hèctor Fernández s'ha ofert per ser el nou responsable de la revista de l'entitat Des del Nord.

CERTAMEN LITERARI

El Grup de Formació Teatral Sotacabina ha participat, un any més, en la lectura dels textos del certamen literari del Districte de Gràcia. L'acte es va fer el 19 de maig, a la seu del Districte.

TALLERS D'HISTÒRIA DE GRÀCIA

La Junta aprova que els Lluïsos de Gràcia es doni d'alta com a soci del Taller d'història de Gràcia, amb una quota anual de 36,89 €.

CENTRE ARTESÀ TRADICIONARIUS

Durant el curs 2005-2006, els Lluïsos acollirà activitats del Centre Artesà Tradicionari, a causa del seu tancament per reformes.

JUNTA DE SECCIONS

El passat 30 de maig es va realitzar la Junta de Seccions i s'hi van tractar els següents temes:

Dia Del Dirigent. Es debat la necessitat de celebrar el Dia del Dirigent. Conclusions d'aquest punt:

- > Buscar una data més idònia.
- > Oferir la possibilitat que aquesta jornada de debat sigui oberta a tots els socis i no tan sols als dirigents.
- > Fer la sessió al matí i acabar amb un dinar.
- > Potenciar dinars-tertúlia per tractar segons alguns temes en concret.
- > Convocar la jornada quan hi hagi un tema a debatre i no com una obligació.

Organització d'activitats extraordinàries i calendari de les seccions. Es demana que abans d'engegar una nova activitat es comentï a secretaria o a algú de la Junta Directiva per tal de saber si alguna altra secció ja està fent aquella activitat i per tal de poder ajudar, des dels serveis administratius de l'entitat, en tot allò que faci falta.

Espais i activitats per oferir a l'exterior. Des de l'entitat es vol ajudar a les seccions que els interressi, a promocionar-se per tal d'aconseguir més recursos i alhora potenciar la imatge exterior dels Lluïsos.

Per un altre costat també es potenciaran, dins les possibilitats d'ocupació, els espais de l'entitat, en especial en aquelles hores en que l'entitat està tancada.

Ocupació de sales. Es planteja un debat intens sobre la utilització dels espais "propis" de les seccions i la necessitat de poder-los utilitzar per a altres seccions o grups de la casa o de l'exterior.

Memòria de l'entitat. S'informa que aquest any la memòria de l'entitat canviarà molt tant d'imatge com de continguts. Per aquest motiu es lliura als assistents un model de fitxa a omplir

FESTA MAJOR

La Comissió organitzadora de la Festa Major a la plaça del Nord queda composta de la següent manera:

- > President: Agustí Vilajosana.
- > Tresorer: Pau López.
- > Representant a la Federació Festa Major: Jordi Cassasas.

Per altra banda, la Federació Festa Major de Gràcia ha encarregat als Lluïsos que organitzin, un any més, l'espai del teatre infantil, amb l'actuació de tres companyies. En principi es proposa que aquestes actuacions no es facin a la plaça del Nord sinó a la plaça Joanic.

REUNIONS

En Jordi Casassas es reuneix amb les següents persones per debatre diversos temes:

REGIDOR DEL DISTRICTE DE GRÀCIA (Ricard Martínez)

- > Subvencions any 2005
- > Oferiment de col·laboració al Districte
- > Preocupació per l'augment d'equipaments públics al Districte.

SECRETÀRIA GENERAL DE JOVENTUT. GENERALITAT DE CATALUNYA (Marta Rosàs)

En aquesta reunió s'acorda que, a més a més de les subvencions habituals, aquest any es rebrà una subvenció extraordinària per a la celebració del 150è aniversari dels Lluïsos de Gràcia.

TINENT D'ALCALDE DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA (Imma Mayol) i CONSELLER MUNICIPAL DE GRÀCIA (Jordi Farriol)

En la reunió se'ls lliurà el programa d'aniversari i divers material de publicitat de l'entitat. Es parla del lliurament de la Medalla d'Or de la Ciutat que rebrà els Lluïsos de Gràcia.

LA SALLE GRÀCIA

El president es reuneix amb els representants de l'escola La Salle Gràcia, de l'Associació d'exalumnes de l'escola i del club esportiu la Salle per intentar establir ponts de diàleg i col·laboració entre les dues entitats.

PRESIDENT CONSELL DE LA JOVENTUT

Es comenta el projecte l'espai OSSI. S'acorda mantenir una reunió amb diferents parts implicades per decidir la organització de la gestió de l'esmentat espai. Des del CJB es proposa que hi hagi representants del Districte de Gràcia, del CJB, del G-6, de la Coordinadora de colles de cultura popular i d'altres col·lectius.

El president reclama que la gestió de l'espai OSSI sigui compartida entre les entitats de caire juvenil i el CJB, i que l'activitat de caire cultural no s'organitzi des d'aquest equipament.

WEB DELS LLUÏSOS DE GRÀCIA

La Susanna Àlvarez comunica que a partir del 14 de març no podrà ocupar-se de l'actualització de la pàgina web dels Lluïsos de Gràcia per motius laborals. A partir de l'1 d'abril se'n farà càrrec la Judith Torredelfo.

Marc Camprodon

»»» sotacabina teatre

SOTACABINA TEATRE COMPLEIX 25 ANYS!

Com tots ja deveu saber aquest any els actors de Sotacabina estem de celebració, el nostre grup compleix 25 anys.

Ara a l'entrada de l'estiu hem acabat gran part dels actes de celebració del nostre aniversari.

Tot va començar amb un sopar amb tots els membres actuals i gran part d'antics membres de Sotacabina. Aquest sopar el varem fer en un dels llocs més importants per un grup de teatre: al teatre dels Lluïsos. Durant el sopar varem poder veure fotografies antigues de les obres de teatre projectades en una gran pantalla que hi havia a l'escenari. El sopar va acabar amb una mica de festa oberta a tots els socis que volguessin compartir el nostre aniversari. Els nostres companys del GMM no hi varen faltar (allà on hi ha cervesa mai no hi falten).

En aquest sopar també varem estrenar la nova samarreta de Sotacabina, amb un disseny modern i innovador que representa el nou logotip de Sotacabina també creat aquest any.

El segon gran acte van ser les "12 hores de l'espectacle" el diumenge 5 de juny coincidint amb el dinar de Sant Lluís. Varem poder veure actuacions del Casal Corpus, dels companys de Somsal, exhibicions de Swing, L'Apartament de Sotacabina Teatre i l'espectacular *Porta de l'Infern* de Sotacabina Teatre amb col·laboració de La Vella.

El cap de setmana següent a les 12 hores varem representar una altra vegada *L'Apartament*. Aquesta obra és una adaptació teatral de la pel·lícula del mateix títol de Billy Wilder.

Amb *L'Apartament*, doncs, tanquem la temporada teatral 2004-2005. D'aquesta temporada volem destacar la notable pujada de públic que hem tingut, en gran part gràcies als socis de Lluïsos que fins fa poc no ens venien a veure i que ara no falten a cap de les nostres obres.

Esperem veure-us ben aviat, el curs següent, a les nostres noves estrenes.

Marta Morris

»»» bàsquet

II CAMPUS DE BÀSQUET DE SETMANA SANTA

Els passats dies 21, 22, 23 i 24 de març vam dur a terme el segon campus de bàsquet de Setmana Santa. Aquest any i per primera vegada es va dur a terme en una casa de colònies anomenada La Granja, situada a Santa Maria de Palautordera.

El campus anava destinat a tots els jugadors i jugadores, des de l'escola fins a cadets, amb l'objectiu de jugar a bàsquet, conèixer companys d'altres equips i de fer activitats diferents de les que estem acostumats a fer: als matins entrenaments, a la tarda competicions (3x3, two ball, triples...) i a les nits jocs pels voltants de la casa. Vam fer també una gimkana, i l'última nit, una gala d'acomiadament.

El campus va ser un èxit total!!! Vam ser un total de 47 jugadors/res i 7 entrenadors que ens ho vam passar molt bé i es va fer curt i tot! Esperem que a aquest campus el segueixin molts d'altres i que cada vegada siguem més!!!!

TORNEIG A PALAMÓS

L'altra sortida que hem realitzat aquesta temporada ha estat a Palamós, els dies 15 i 16 de maig.

L'objectiu de la sortida era un torneig de 12 hores de bàsquet per a celebrar el 10è aniversari de la Salle Palamós.

Vam apuntar al torneig un total de set equips: l'escola de bàsquet, el mini A i B masculí, el mini femení, el pre-infantil masculí, i l'infantil masculí i femení.

Vam jugar de dos a tres partits cada equip i en vam guanyar bastants. Tot va anar molt bé malgrat els imprevistos d'última hora!

Joan Codina

»»» el virolet

JUGUEM CANTANT

El passat dia 30 d'abril els petits del Virolet (que són els grups de Platerets i de Guitarres) vam tenir l'oportunitat de participar en el JUGUEM CANTANT.

Vam tornar de les vacances de Nadal, tot just encetàvem l'any 2005 i anàvem aprenent poc a poc tot un repertori de diferents cançons, al mateix temps que veïem com les tardes cada cop es feien més llargues i s'acostava el bon temps.

I a finals d'abril va arribar el moment de poder **compartir totes aquestes melodies i experiències amb altres corals infantils del Barcelonès**. Un gran moment! Aquell dia van venir nens i nenes de l'Esquellerinc, de la Xerínola, de la Gatzara, de Vora Mar, de Matiners, de La Farigola, i de X. Amunt. Tota una gentada!

Ens vam trobar tots ben d'hora a l'Escola Tres Pins de Montjuïc, uniformats, per començar omplint l'estómac amb un bon esmorzar ple d'energia i per continuar fent un assaig intens amb totes les corals participants i així recordar les cançons... i preparar-ho tot per al concert!

Va ser arribar i moldre!! En un tres i no res tot estava a punt i cap a les 12 del migdia els pares i mares, avis i àvies, germans, cosins i fans, començaven a ocupar els seients i a arribar totes les cadires d'espectadors. El concert va començar amb tots els cantaires i dos narradors-presentadors que amb divertides endevinalles i dites, ens anunciaven les cançons. **Diuen que el cantar s'encomana, i tant va ser així que el concert el vam acabar tots cantant un "quòdlibet"** d'Antoni Miralpeix (que això vol dir un poti-poti de cançons, que tothom coneixia, i que cantades alhora arriben a sonar bé i tot!). Tot un èxit! Bravo pels cantaires! Felicitats!!

Quan el públic, armat d'aparells d'última tecnologia per immortalitzar el moment, va abandonar el lloc, va arribar el moment de dinar tranquil·lament sota l'ombra dels pins i gaudir d'una tarda plena de jocs, sorpreses, tallers i espectacles. Un "Juguem cantant" com cal!

Per als de Virolet va ser un dia molt especial perquè, a més a més, aquest any l'organització i la direcció musical anaven a càrrec de persones ben conegudes! Van fer una feina excel·lent. Moltes felicitat també per a ells!

I tot allò que comença s'acaba! Així que a reveure i fins l'any que ve... o fins demà, que el Juguem Cantant no va descansar i l'endemà va continuar per acollir a un altre grup de corals, que pel que m'han dit, també va anar molt bé. En tot cas, nosaltres desitgem repetir aquesta experiència el proper curs.

Concert del 30 d'abril

Oscar Casabona

»»» tennis taula

CAMPIONAT SOCIAL DE TENIS TAULA

El passat 10 d'abril i dins les celebracions del 150è aniversari del naixement de Lluïsos vam organitzar el "Campionat Social de Tennis Taula" per a tots aquells socis no federats de la casa. Tot va funcionar molt bé, amb un gran ambient i una participació de 22 jugadors (masculins i femenins i de totes les edats). Després d'unes dues hores i mitja d'una aferrissada competició, el resultat final va ser el següent:

Campió: Jordi Alenya.
Sots campió: Albert Goberna
Tercer: Pau Lopez

Donem les gràcies a tots els participants.

ALTRES FITES DE LA SECCIÓ

Els jugadors **Alfredo Juan** i **Oscar Casabona** s'han classificat pel **Top Vuit** (els vuit millors jugadors veterans després de disputar tres fases individuals (22 de gener, 5 de març i 2 d'abril de 2005). Aquesta Fase final es va fer l'11 de juny de 2005 a Reina Elisenda.

El passat 4 de juny vam celebrar el **XVI Campionat de Tennis taula** per als federats de la secció. Com sempre va ser un esdeveniment molt interessant i competitiu. Després de cinc hores de lluita, suor i diversió, la classificació final va ser la següent:

Campió: Alfredo Juan
Sots campió: Santi Casabona
Tercer: Herminio Carreño

No van poder-hi participar per qüestions laborals els jugadors **Josep Oriol Cendra** i **Joan Miquel Guillen**.

En la competició de **Copa** hem tingut una altra alegria immensa ja que l'equip format per **Fausti Estruch, Santi Casabona, Carles Nerin, Guido Krawczyk** i **Emilio Benito** s'ha proclamat **campió de veterans B**.

L'equip de veterans A ha quedat tercer i l'equip de **Segona provincial Provincial** va arribar a les semifinals.

En resum, crec que aquests resultats confirmen la gran temporada del tennis taula dels **Lluïsos-Miolatex**.

El passat 11 de juny es va celebrar la Fase final del **Top vuit** a les instal·lacions de la FCTT (Reina Elisenda), per determinar els vuit millors jugadors de Catalunya. Després de jugar tot el dia (més de 8 hores) el resultat va ser:

Alfredo Juan: 3r de Barcelona (Catalunya) de veterans.
Oscar Casabona 5è de Barcelona (Catalunya) de veterans.

Us desitgem un bon estiu.

anuncis interns // 9

»»» anuncis interns

IV CURS DE DIRECCIÓ CORAL

Del 5 al 10 de setembre del 2005
als Lluïsos de Gràcia
www.lluïsosdegracia.org

BUSQUEM

Una persona formada en l'àmbit de **Comunicació** que vulgui col·laborar amb els Lluïsos.

Si hi estàs interessat/da, contacta amb nosaltres!

BUSQUEM

Una persona que es vulgui formar com a **Tècnic de Teatre** als Lluïsos.

Si hi estàs interessat/da, contacta amb nosaltres!

L'ALERTA ELECTRÒNICA

Si vols estar al corrent de totes les activitats que es realitzen als Lluïsos, envia'ns la teva adreça de correu a secretaria@lluïsosdegracia.org, i a partir de setembre rebràs setmanalment l'Alerta Electrònica amb totes les novetats dels Lluïsos!

Josep Vila. Director de la Coral Nùria de la UEC

»»» concert de sant jordi

Coneguda és una dita popular segons la qual la música arriba a amansir les feres. Probablement sigui cert malgrat no m'ha estat possible comprovar-ho. En canvi, allò que sí que puc afirmar per pròpia i dilatada experiència, és que la música, en especial aquella cultivada col·lectivament, té la virtut de llimar asprors i constitueix un inesgotable motiu d'agermanament entre els semblants. Al llarg dels anys he pogut constatar-ho i recentment una joiosa confirmació m'ho ha refermat.

Amb motiu de celebrar per part nostra el XXXVI Concert de Rams, amb data 13 de maig passat, i en compliment el costum instaurat de convidar una altra coral a participar-hi, i a tal fi, fou escollida, previ acord entre direcció i Directiva, la Coral Vent del Nord, un dels nombrosos valors culturals de la veterana entitat dels Lluïsos de Gràcia.

La petició ens fou concedida i junts vàrem fer el concert amb un lògic sentit de superació, aprenent els uns dels altres, desposseïts de tota malsana competició, i per damunt de tot, amb un ambient de germanor ample i sincer.

No dubtem que aquest primer contacte resultà per a ells tant agradable com ho fou per a nosaltres perquè vàrem rebre, i amb quin goig, la proposta de participar en el seu Concert de Sant Jordi el 22 d'abril a la Parròquia de Sant Joan, tan ben disposada sempre a acollir manifestacions culturals. Aquesta nova diada transcorregué amb el mateix caliu de germanor i de sincera amistat que confirma una vegada més, allò que afirmava al principi que per mitjà de la música és fàcil apropar sentiments.

Abundant en consideracions al respecte, diré que sempre he cregut en la importància del caràcter que imprimeixen als grups els seus directors, tant pel que fa a modestia com per la consideració envers els semblants. I en aquests aspectes considero el mestre Xavier Folch un referent més que positiu.

Per acabar, un comentari de passada. Confesso que tinc una petita espinada clavada relativa al resultat artístic de la nostra actuació. Ens vàrem deixar sorprendre per l'elevada ressonància del lloc. Desconcerta -i no pas poc- sentir simultàniament allò que cantes i allò que has cantat un instant abans... Espero confiat que Sant Jordi ho comprendrà.

Òscar Casabona

»»» tennis taula

TERCERS D'ESPANYA!

L'equip dels Lluïsos de Gràcia-MIOLATEX format pels jugadors Manuel Cardona, Alfredo Juan, Emilio Benito i Oscar Casabona, van quedar tercers d'Espanya en el XIV Campionat d'Espanya de Veterans celebrat a Punta Umbria (Huelva) els dies del 29 d'abril al 2 de maig. Aquest resultat és d'un valor incalculable, meravellos i fantàstic tenint en compte tots els aspectes que l'envolten.

En primer lloc cal mencionar que el campió va ser l'Ucam Múrcia i el Sots-campió el San Sebastián de los Reyes (Madrid), són equips formats a cop de talonari i per tant són professionals.

En segon lloc cal destacar que vam eliminar a quarts de final l'equip del CTT Vilafranca, que són els actuals campions de Catalunya de veterans a nivell d'equip, per la modalitat de dobles i per la modalitat individual. És a dir, són campions en tot inoaltres els vam guanyar per un contundent 3 a 0 després de realitzar un dels partits més espectaculars que es recorden de tots els campionats.

El número d'inscrits va ser de 65 equips i 214 jugadors. Cal destacar el gran ambient a tots els nivells i el grau de competitivitat, ganes de guanyar, però sobretot de passar-s'ho bé.

M'agradaria destacar el bon ambient en el nostre equip, que probablement és una de les causes dels bons resultats esportius, ja que com s'ha vist en la majoria d'esports d'equip, quan hi ha un positiu i adequat ambient i adient relació entre els components acostuma a haver-hi bons resultats.

L'experiència d'aquest campionat ens ha de servir per preparar els següents esdeveniments de la mateixa manera per tal de treure'n el fruit pertinent.

Voldria explicar que per arribar a ser tercers d'Espanya vam haver de guanyar els següents equips: Avilés T.M. (Astúries), Ribas T.M. (Madrid), Club Naron i S.D. Hípica (Galícia) i C.T.T. Vilafranca-Serv. Med. (Catalunya). L'única derrota va ser amb el San Sebastián de los Reyes (Madrid).

En la modalitat de dobles, la parella formada per Manuel Carmona i Oscar Casabona va arribar a vuitens de final amb una derrota molt dolorosa en el cinquè onzè per 13 a 11.

En la modalitat d'individuals, l'Òscar Casabona va arribar a vuitens de final amb una derrota igualment dolorosa en el cinquè onzè per 11 a 9.

Redacció

»»» visita d'artur mas

El passat dia 27 d'abril, dia de la Mare de Déu de Montserrat, i en motiu del 150è aniversari dels Lluïsos de Gràcia, l'honorable senyor Artur Mas, diputat al Parlament i exconseller en cap de la Generalitat de Catalunya, va visitar l'entitat on va ser rebut per la Junta Directiva.

En el transcurs de la visita, que va durar més de mitja hora, el senyor Mas es va interessar per les diferents activitats que es porten a terme i va quedar sorprès del gran espai de que disposa l'entitat, en especial de la pista de bàsquet al segon pis.

El president de l'entitat va poder comentar-li els problemes actuals que tenen les entitats, com el finançament i la rehabilitació dels espais, en especial en les entitats centenàries, com és el cas dels Lluïsos.

En acabar la visita va ser obsequiat amb un exemplar del llibre de la història dels Lluïsos editat enguany i divers material explicatiu. Abans de marxar va signar al llibre d'or de l'entitat on, entre altres coses, va escriure "seguitu, com sempre, al servei d'un país, Catalunya, pel que tant heu fet".

Pep Morris (President de la secció de bàsquet)

»»» jornada: "Joc net a l'esport", amb el futbol club barcelonà, als lluisos

Fruit de les bones relacions amb el Futbol Club Barcelona i en motiu dels 150 anys dels Lluïsos de Gràcia i dels 60 anys de la Secció de Bàsquet, el passat dijous dia 5 de maig, es va celebrar a la nostra sala d'actes, una trobada amb tots els nens i nenes de promoció del Bàsquet i dels Lluïsos en general.

Per part del Futbol Club Barcelona van venir en Jordi Penas (Director General de la Fundació del FCB) i l'Enric Masip (Cap de Relacions), els quals, i durant unes dues hores, van donar una xerrada-col·loqui sobre "El joc net en l'esport", a tots els nens i nenes que hi van assistir.

El tarannà afable de l'Enric Masip, acompanyat del seu carisma i de la seva popularitat com a jugador de bàndol, va aconseguir que es guanyés ràpidament la confiança de tots els nois i noies, i que tots ells participessin activament de l'acte, tot comentant una bona quantitat d'imatges i diapositives de diferents accions i actituds dels jugadors envers l'esport, relacionades amb el dia a dia de cada esportista: l'honestetat, l'esforç, la responsabilitat, l'educació, la companyonia, l'amistat, el respecte, etc. Després, tant l'Enric Masip com en Jordi Penas, van respondre a totes les preguntes que els gairebé 200 nens i nenes dels Lluïsos els van anar formulant.

Va ser un acte molt instructiu i profitós per a l'esport i per a l'educació dels nostres joves, els quals van gaudir de la trobada molt satisfactoriament. Se'ls van transmetre els valors d'una manera molt original; valors que, amb tota seguretat, aprofitaran al llarg de la seva trajectòria esportiva i personal.

Albert Musons

ha estat notícia a la vila

Bar Montseny

Un dels darrers titulars del trimestre que hem deixat enrere a la vila ens parla de la mort, el dilluns 13 de juny, d'un veí il·lustre: l'escriptor **Jesús Moncada**, nascut l'any 1941 a Mequinensa i que feia 36 anys que vivia a Barcelona, una bona part d'ells a Gràcia.

El dia abans l'**Orfeó Gracienc** acomiadava els actes del seu centenari a la Casa de la Vila. Un acte tan ple d'il·lusió per part de l'entitat, com incomprensiblement desert de representació institucional. El dissabte 11, les diverses formacions corals de l'Orfeó havien tancat el centenari musical amb un excel·lent concert a la parròquia de la Bonanova.

I, parlant de comiats, la revetlla de Sant Pere –amb una festa de dotze hores i quart de música folk– ha dit adéu a l'actual edifici del **Centre Artesà Tradicionari** tal com el coneixem. A partir del setembre el CAT començarà unes importants obres de remodelació i millora que, com a mínim, s'allargaran durant un any i mig. El juny també ha tancat un altre referent popular de la vida quotidiana gracienc: el dissabte 18, el **Bar Montseny** al carrer Verdi/Astúries va abaixar les seves persianes metàl·liques i fins d'aquí gairebé dos anys no les tornarà a obrir en una "moderna" i renovada finca al mateix indret. Quantes hores de cartes i dominó deixa enrere? Quantes hores d'assaig de la **Coral Montseny**? Aï!, diuen que la nostàlgia fa mal; en qualsevol cas és inevitable. I el juny, igualment, la **Unió Gitana de Gràcia** ha estrenat nova seu.

Com sempre la primavera és molt prolífica en activitat cultural. La **Festa Major** ens ha portat la bona nova que les institucions públiques han fet un cop de cap –i un cop de taló– amb una injecció econòmica importantíssima a la festa. Ara, els reptes continuen: seguir avançant cap a un model festiu que, des de la marca indiscutible de Gràcia i amb els acords acceptats per gairebé tothom, adapti la nostra estimada tradició als nous temps. I l'altre repte: que els brètols no ens impedeixin tenir la festa en pau.

Hi ha hagut molta més cultura a la vila: s'ha commemorat l'aniversari de la **Revolta de les Quintes**, els **Castellers** han actuat de brillants ambaixadors de Gràcia a Sevilla, i el carrer Gran ens va omplir a vessar tot un dissabte amb gegants i capgrossos d'arreu portats per la nostra colla local de **Geganters**. El patrimoni de les nostres figures ha recuperat un **Pepitu Campanar** convertit

en gegantó. El **Casal Corpus** ens va oferir magnífiques representacions de "La Rambla de les floristes", el **Centre Moral** una nova edició del Concurs de Teatre Català, i els **Cantaires Muntanyencs** del Club Excursionista de Gràcia homenajaren l'escriptor **Albert Manent**.

Per primera vegada el conjunt d'associacions de comerciants han sortit al carrer el mateix dia i s'ha viscut una nova **Mostra d'Entitats**, mentre que l'**Europa** ha recuperat la **Tercera Divisió** i la confiança en el seu futur.

La vila solidària i lluitadora ha estat també aquests mesos a l'alçada dels esdeveniments: des del suport que diversos col·lectius varen donar als **immigrants en vaga de fam** per reclamar els seus drets, fins a l'acolliment a la Casa de la Vila de la presentació del llibre de Lorea Agirre "**Plouen mentides. Crònica del tancament d'Egunkaria**", en l'edició catalana del qual

ha contribuït la militància de la gent de **La Torna**. I també **La Torna** va organitzar el 10 de juny, al CAT, un emocionant, indescriptible, compromès i popular concert dedicat a l'**Ovidi Montllor**, a ell i als **3 de Gràcia**.

A partir de l'1 d'abril...

Protegeix el teu secret de **LIUVISOS** de Gràcia i gaudeix del **15%** de descompte.

Vine a veure'ns a Gran de Gràcia 104 · BARCELONA

* Per la compra d'articles que no estiguin rebuixats o d'oferta

base: Benitosports

la teua botiga d'esport!
www.benitosports.com

>>> 150è ANIVERSARI PETITA CRÒNICA DEL QUE HA PASSAT

JA HEM COMENÇAT ELS ACTES DE COMMEMORACIÓ DEL 150è ANIVERSARI

>>> CARAGOLADA

Gràcies a la Federació de Colles de l'Aplec del Caragol de Lleida, i dins els actes del nostre 150è aniversari, el dia 10 d'abril vam poder degustar un tast de caragols a l'estil "la gormanda", que són fets a la llauana però amb una base de sofregit de ceba, pernil i cansalada. Després, quan ja s'estan fent, s'hi posa una capa de pebre i conyac. També durant tot el dia es va realitzar una exhibició d'Slot al teatre i al voltant de 90 persones, entre adults i infants, van poder jugar a les 2 pistes instal·lades al teatre.

Va ser un èxit, perquè se'n van preparar 300 raccions i es van acabar totes, ja que la gent sortia del circuit d'slot i anava fent la seva "tapeta". I van sortir molt bons!!!! Res més, felicitar el cuiner -Josep- i els treballadors de la casa, i també la Comissió del 150è, ja que la Caragolada va ser una bona manera de passar una estona agradable a casa nostra, degustant un dels plats típics de la gastronomia catalana.

Jordi Ribes

>>> MOSTRA D'ENTITATS 2005

Durant els dies 15, 16 i 17 d'abril es va celebrar la Mostra d'Entitats del districte de Gràcia al Passeig de Sant Joan. Els Lluïsos hi van participar conjuntament amb el G-6, el Col·lectiu d'Entitats Històriques de Gràcia, del qual és membre juntament amb l'Orfeó Gracienc, el Centre Moral, el Cercle Catòlic, la Federació de Colles de Sant Medir i la Federació de Festa Major.

Durant els tres dies que va durar la Mostra nombrosos ciutadans van visitar l'estand dels Lluïsos per tal d'informar-se de les activitats que es realitzen a l'entitat. També es va comptar amb la participació de membres de l'Agrupament Escolta i de Sotacabina Teatre que van estar durant una estona a l'estand dels Lluïsos.

Redacció

Pau de 009

>>> SORTIDA A MONTSERRAT

El dia 1 de maig del 2005 els Lluïsos van anar a Montserrat per celebrar el seu 150è aniversari.

Enmig de totes les celebracions d'aquest any commemoratiu, l'anada a Montserrat no ha estat un acte més del calendari d'activitats previstes, sinó

Pujada a peu a Montserrat

que, com un pal de paller, ha volgut cohesionar des del punt de vista emotiu tota la resta de celebracions.

La nostra associació ha volgut subratllar amb aquest acte els trets que la perfilen i li donen personalitat pròpia.

>>> **El reconeixement de la seva catalanitat.**

>>> **La fidelitat als seus orígens cristians**

>>> **La fraternitat entre tots els socis.**

Així ho han entès els centenars de socis que han participat d'aquesta diada commemorativa.

La jornada va començar quan amb l'albada sortien des de Barcelona els primers autocars. També, des de diversos indrets, els més ardis començaven la caminada vers la Muntanya Santa.

Cal fer esment dels grups de Castors de l'Agrupament escolta i dels Ardis del Grup Mn. Muñoz que, amb els seus 6 o 7 anys pujaren intrèpidament des de Monistrol sense deixar-se'n cap pel camí.

Arribats al Monestir, la celebració va continuar amb l'ofrena a la Mare de Déu, les paraules del president, la missa a la Basílica i la salutació del Pare Abat. Després la coral Vent del Nord va oferir un petit concert i seguidament, a la plaça, es va fer una pluja d'idees sobre el monument commemoratiu que es farà a la plaça del Nord. Els actes acabaren amb un bon dinar de germanor al restaurant del Monestir.

Sembla que **entre tots els assistents s'anava fent realment un sentiment de voluntat de capgirar les coses**: en una societat on tothom vol viure al cim, els Lluïsos volem trobar la felicitat en el camí que fem tots plegats per pujar-hi.

Ton Foz

>>> CLOENDA DE LA TEMPORADA DE TITELLES 2004-2005

El passat dia 29 de maig es va fer la cloenda de la quarta Temporada de Titelles als Lluïsos de Gràcia. S'hi es va presentar una programació valenta en la qual cinc companyies de titelles -Struc, Renaixença, l'Estenedor, Nàip i el Forat del Niu- durant 30 minuts cadascuna havien d'oferir un petit espectacle. El repte era gran, però es pot dir amb orgull que l'èxit també va ser gran, ja que per la plaça hi van passar unes 350 persones!

Per a presentar cada espectacle aquest any ens acompanyava el Professor Karoli.

El públic va ser molt variat durant tot el matí, i tant petits com grans varen poder passar-s'ho bé durant les tres hores que va durar tot l'espectacle.

El sol també ens va acompanyar i els Lluïsos va poder estrenar un cobert per a la plaça. Tothom el va agrair.

Carles Valero:

A l'hora de fer valoracions, personalment **vull agrair la col·laboració permanent dels Lluïsos i per sobre de tot a les companyies, que fan un fort esforç econòmic per a poder venir a actuar.**

Nosaltres ja ens hem posat les piles i ja estem preparant la programació del proper curs. Podem avançar que fins a desembre tot funcionarà igual però a partir de gener farem dos passis (a les 11 i a les 12,30), ja que, com molts sabeu, cada diumenge queda molta gent al carrer.

Concert al Monestir de Montserrat

>>> SOMRIURES PER A TOTHOM

El passat dissabte 4 de juny es va celebrar a les places de la Virreina i del Diamant una festa infantil. Aquest ha estat un dels molts actes que s'inclouen dins el 150è aniversari dels Lluïsos de Gràcia.

Tot va començar a rutllar cap als volts de les quatre de la tarda, en el moment que els primers infants treien el cap i desvetllaven la seva curiositat davant allò que veien a les places. De mica en mica, aquestes es van anar omplint, primer de **nens vinguts de diferents espais i agrupaments de la vila,**

que no van desaproveïtar l'ocasió de gaudir d'una tarda de jocs i diversió, però després ja van ser menuts acompanyats dels seus pares qui es van trobar amb la grata sorpresa de trobar un món màgic davant els seus ulls.

Diversitat... que no en faltés. Així que podien trobar:

>>> Tallers de cultura popular, a càrrec dels Castellers de la vila de Gràcia i de la colla de diables La Vella de Gràcia... torres humanes i espetecs endimoniats.

>>> Tallers de circ... malabars, diàbolos, equilibristes i altres meravelles d'aquest món tan singular.

>>> Tallers de trenes, bombolles de sabó i maquillatge, a càrrec dels nens i nenes de l'esplai GMM i de l'Agrupament escolta dels Lluïsos de Gràcia.

>>> Tallers d'imants de nevera, punts de llibre, estampació de fulards i gorres d'escuma, a càrrec de la Generalitat de Catalunya.

I a més a més, jocs de paracaigudes i un planetari.

Festa infantil a la Plaça de la Virreina

I si amb això no n'hi havia prou, es va donar pas a la disbaixa dels Xarop de canya i als ritmes infernals dels tabalers de la colla de diables La Vella de Gràcia, que amb la seva música, tal com si fossin flautistes d'Hamelin, van portar tota la mainada des de la plaça de la Virreina fins a la del Diamant on els esperava l'animació de la Tresca i la Verdesca, el millor punt i final per a la festa infantil, sense oblidar-nos d'un merescut i succulent berenar. Al final, petits i grans van ballar al so de cançons de gresca i xerínola. Ja ho podem dir ben alt: hi va haver somriures per a tothom.

Volem agrair a tota la gent que ens va donar un cop de mà perquè la festa sortís com havia de sortir i en especial, a la Judith Torredelfló, l'autèntica ànima de la festa.

David Montfort. Co-organitzador de la festa infantil

Festa infantil a la Plaça de la Virreina

>>>

UN CONCERT DE SANT LLUÍS MOLT ESPECIAL

Com cada any, quan s'acosten les festes de Sant Lluís totes les corals del casal fem el nostre concert de fi de curs; és una manera de mostrar-nos mútuament el treball que hem fet, de trobar-nos tots els que estimem el cant coral a Lluïsos, d'acomodar el curs... i sobretot de fer palès que en realitat som una gran família.

enguany la trobada havia de ser, per descomptat, diferent. **Celebrar 150 anys era un motiu més que suficient perquè el concert tingués un to diferent.** Per això quan en vam parlar, ja fa uns quants anys (des del 2001 que estàvem definint com seria...), vam decidir que calia que hi fossin tots els cantaires; que havia de ser una obra que ens permetés disfrutar i fer disfrutar el públic i que ho havíem de situar en el millor marc musical de la ciutat; això és, en el nostre estimat Palau de la Música. I ens vam posar a treballar. Primer vam escollir la cantata de 'Sant Nicolau' de Benjamin Britten perquè ens va semblar la més adient: ens permetia d'integrar-hi pràcticament tots els cantaires (excepte els Virolets més petits); es tractava d'una composició feta expressament per a commemorar el centenari d'un 'college' anglès, de manera que s'adeia molt al caràcter que volíem donar al concert i, sobretot, és una peça molt bonica, perfectament estructurada, de contingut dramàtic, assequible per als cantaires i molt interessant per al públic. Un cop definit això, i vist que la dificultat d'aquesta obra no permetia de participar-hi els més menuts, ens va semblar que una bona opció era refer la suite de cançons catalanes 'Sona viola, sona' que vam demanar al Josep Baucells en motiu del 35è aniversari de Virolet. En aquella ocasió ho vam fer amb acompanyament de piano i en aquesta vam suggerir a l'amic Baucells que fes un arranjament per a la mateixa formació orquestral que ja teníem per la cantata de Britten.

Dit i fet. A partir d'aquí tothom es va posar a treballar. Vam decidir quins moviments cantaria cada grup, com faríem el muntatge, com resoldríem qüestions de logística... i mil aspectes més que sempre

Començament del concert al Palau de la Música

hi ha darrere un concert i que no es veuen... però sense els quals -i sense les persones que els gestionen- els concerts no es podrien fer. En aquest punt em sembla que cal donar, amb veu ben alta, les gràcies a la Junta de Lluïsos i a la Comissió del 150è aniversari; sense la seva feina això no hauria funcionat de cap manera!

I va arribar el dia 19 de juny!

Primer de tot els petits i mitjans de Virolet van cantar la suite d'en Baucells; anaven desgranant cançó per cançó amb entusiasme, cantant amb valentia, ben afinats i estimulats per una eficaçíssima direcció de la Lalí Mestres, una orquestració preciosa i una orquestra -Terrassa 48- atenta tota l'estona a donar relleu i suport a la intervenció de la canalla; ens vam quedar tots bocabadats! **Després va intervenir la resta de corals: Virolets grans, Sinerà, La Fuga, Vent del Nord i Cantiga; en total més de 200 cantaires amb les samarretes acolorides de l'aniversari de Lluïsos.** Si hi afegim l'orquestra, el solista i un marc esplèndid com l'auditori modernista de Domènech i Muntaner, convidrem que la fotografia era impagable!

La cantata va funcionar de primera. Tots els cors -preparats pels respectius directors-

havien treballat de valent, i tot sonava ben ajustat de ritme, d'afinació, de volums... L'orquestra liderada per en Quim Tèrmens va demostrar ser un col·lectiu d'un nivell altíssim musicalment i humana, i pianistes, organista i percussionistes van estar al nivell excel·lent que se'ls reconeix. Diguem també que en Lluís Vilamajó, amb la seva veu avellutada, expressiva, ens va regalar moments d'un lirisme meravellós. Potser el que més cridava l'atenció era el nivell emocional que es respirava a l'escenari i que es transmetia a la sala, sobretot quan tot el públic -prèviament preparat per la Clara Prats- va cantar de manera entusiasta els dos corals que els pertocaven segons el guió de la partitura. I deixeu-me expressar també la meua admiració per les quatre solistes del Virolet que van estar esplèndides en les seves intervencions, així com en la participació de tota la canalla que -dirigida amb solvència i precisió per la Marta i la Clara- van demostrar que estan en un gran moment.

El concert va ser una festa, des del començament fins al final, i tots en vam sortir molt contents. Crec que va ser un concert commemoratiu brillant, que va permetre que tothom pogués veure fins a quin punt la feina que estan fent les corals de Lluïsos -amb els seus directors al davant- està a un nivell d'excel·lència, i sobretot que és un col·lectiu conscient del valor que representa la pràctica del cant coral des dels més petits fins als més grans, com a eina de formació de les persones, d'estímul de la sensibilitat individual i col·lectiva, i per tant al servei d'un país que volem cada dia millor.

Josep Prats. Director de la Coral Cantiga

>>>

PORTADA DEL PESSEBRE AL CIM DEL BASTIMENTS 2005

Dintre dels actes de la celebració del 150è aniversari dels Lluïsos, **ens agradaria recuperar una activitat mantinguda durant més de trenta anys** (del 1965 al 1998) per l'antiga Secció d'Excursionisme dels Lluïsos: portar el pessebre al cim del Bastiments.

L'any 1965, els membres de la Secció d'Excursionisme van decidir, afegint-se així a una tradició de moltes entitats excursionistes de Catalunya, portar cada any el pessebre a un cim emblemàtic del país. La raó per la qual es va triar el Pic de Bastiments o Pic del Gegant (2.881 m) no la sabem, però és un cim molt bonic de pujar, situat a la carena axial del Pirineu, amb un bon accés des de Setcases i amb el Refugi d'Ull de Ter (2.235 m) com a base de l'ascensió.

Els primers anys es va fer simplement això, pujar de Setcases (o del Pla de la Molina) al refugi i al Bastiments. Però poc després s'hi va afegir una variant que es feia cada cinc anys: portar el pessebre a peu des dels Lluïsos al Bastiments, per relleus, o autocar.

Al començament, sense el trànsit actual i amb una gran part de l'itinerari de nit, aquesta ruta es feia bé; però amb l'increment del trànsit i el desdoblament de la C-17 fins a Vic, la ruta va anar esdevenint cada cop més perillosa i poc agradable de fer, fins que l'any 1994 la Secció d'Excursionisme va decidir abandonar-la i buscar un itinerari alternatiu per camins, com un GR dels Lluïsos al Bastiments.

Doncs bé, va costar una mica de feina, treballant sobre mapes i sobre el terreny, però fa quatre anys es va acabar de configurar un recorregut amb aquestes condicions. Malauradament, el mateix any 2001 la Secció d'Excursionisme va plegar definitivament com a tal, després d'uns anys d'anar fent, ara cal, ara m'aixeco. O sigui, que el camí del Bastiments es va quedar sense el client que l'havia encarregat.

Aquest any, amb l'ambient creat a l'entorn de la celebració del 150è aniversari, hem cregut que era un bon moment per proposar-nos de fer -encara que només sigui un cop- la ruta traçada a peu des dels Lluïsos al Bastiments. Tanmateix, **en lloc de fer el camí tot seguit, per relleus, hem pensat que seria interessant fer la ruta per etapes, sempre de dia.** Així, doncs, el programa que hem pensat divideix la ruta en vuit etapes agru-

paden en quatre caps de setmana, caminant dissabte i diumenge i dormint en allotjaments propers al camí. Els caps de setmana seran: 1 i 2 d'octubre, 22 i 23 d'octubre, 12 i 13 de novembre i 3 i 4 de desembre. La pujada al cim serà aquest dia 4 de desembre.

Des del punt de vista geogràfic, la ruta té força elements interessants, perquè a cada cap de setmana li correspon una de les grans unitats de relleu de Catalunya i perquè en una gran part el recorregut va per línies de carena que fan partió de grans conques hidrogràfiques.

Ah!, és cert! per pujar un pessebre al Bastiments hi ha una cosa totalment imprescindible: un pessebre. Doncs no patiu, ja està fet. En Pau Baya n'ha fet un bonic disseny, de ferro, i ja el tenim enllestit. La inscripció que porta el pessebre, com és lògic, fa referència al 150è aniversari dels Lluïsos. I per tal de poder-ne servir un bon record, hem fet, ja d'entrada, una còpia bessona del pessebre, que romandrà als Lluïsos mentre l'altra fa camí cap al cim.

Els qui vulgueu participar en aquesta aventura col·lectiva d'una manera o altra, fent una o diverses etapes, o col·laborant en l'organització i la logística, podeu adreçar-vos a la Secretaria dels Lluïsos. Us hi esperem.

Una darrera qüestió. Volem aprofitar aquesta ocasió per refer i documentar la història de les pujades del pessebre al Bastiments. A l'arxiu de la Secció d'excursionisme hi ha força material, però us **volem demanar especialment si ens podeu fer arribar fotografies de les ascensions, i sobretot fotografies dels pessebres, amb l'any corresponent.** Gràcies.

Jordi Casso i Samsó

Pic de Bastiments

Joan-Ramon Gordo i Montraveta

»»» jordi porta

Jordi Porta és una persona compromesa amb el país, la seva cultura i la seva gent. Trenta anys al front de la direcció de la Fundació Jaume Bofill i darrerament a la presidència d'Òmnium Cultural, avalen el que acabem de dir.

Ens trobem una tarda d'estiu a la nova seu d'Òmnium Cultural al carrer de la Diputació, on Jordi Porta m'ensenya les dues plantes, els diferents despatxos, sales de reunió i auditori. Diu que aquí estan de compra, que al Palau Dalmaes (l'antiga seu al carrer de Montcada) havien d'actualitzar el lloguer i aquest s'incrementava molt, a més que s'hi havien de fer moltes reformes i era molt costós.

Van començar a mirar alternatives i varen trobar aquest nou local que estava en força bones condicions amb un preu de mercat molt ajustat.

Abans de començar l'entrevista m'avança que és veï dels Lluisos. De fet la seva filla va cantar al Violet i sempre ha seguit més o menys de prop el dinamisme de la nostra entitat.

Probablement en Jordi Porta es coneix fonamentalment pel seu pas per la fundació Jaume Bofill. I tanmateix, que pots explicar-nos del Jordi Porta anterior a aquesta època?

Vaig néixer just abans de la Guerra Civil, concretament l'any 1936. Quan vaig acabar el batxillerat als 14 anys em vaig posar a treballar perquè a casa ho necessitaven. Som cinc germans, una situació difícil... Cal dir, però, que no vaig deixar d'estudiar ja que anava als vespres a l'Escola Massana a estudiar gravat de buril per més tard anar a l'Escola Sindical de Sabateria on em vaig treure el títol de patronista tallador de calçat.

Després de fer el servei militar (que em va tocar a Melilla) vaig decidir estudiar i em vaig matricular de nocturn a l'Institut Maragall i vaig treure'm el batxillerat superior i el PREU. En aquest darrer curs em vaig passar a lletres i vaig entrar a la Universitat, a la Facultat de Filosofia i Lletres fent l'especialitat de Filosofia pura.

Va ser en aquella època que a un bon amic, en Felíx Martí i a mi, se'n va oferir l'oportunitat de portar una residència d'estudiants

dels Escolapis a la Ronda Sant Antoni.

Un cop acabada la llicenciatura de filosofia vaig estar a París durant tres anys dins una operació de tutoria de becaris. Allí vaig coincidir plenament amb el Maig del 68 ja que estava a la Universitat de Nanterre. Hi vaig ser del 1967 al 1970. Aquesta experiència l'he explicat en el llibre Anys de referència (de Columna Edicions) el qual va rebre el premi Ramon Trias Fargas.

Com comença la teva relació amb la fundació Jaume Bofill?

Quan torno de París l'any setanta la Fundació Jaume Bofill ja estava creada (s'havia creat el 1969). Com saps, la iniciativa d'aquesta fundació va ser obra de la Teresa Roca i d'en Josep Maria Vilaseca, persones discretes però molt destacades pel seu mecenatge i suport a moltes iniciatives catalanes. Inicialment em vaig incorporar a la fundació com a subdirector.

L'any 71, a partir de les activitats fetes per l'Assemblea de

Catalunya hi va haver una repressió policial molt forta i van venir a la Fundació suposant que hi teníem relació, que de fet no era així. Però en canvi sí que donàvem suport a diferents iniciatives clandestines d'estudiants. A en Felíx Martí que era el director el varen detenir, jo em vaig haver d'amagar, i fruit d'aquesta situació hi hagué una reestructuració a la fundació: en Felíx Martí passà a dirigir el Laboratori de Sociologia de l'ICESB i jo vaig passar a ser director de la fundació. He estat pràcticament 30 anys de director.

Ben aviat la fundació Jaume Bofill es diversifica.

Sí, per una banda arran d'aquesta experiència repressiva i tement que el règim franquista incautés el patrimoni de la fundació, i per altra, conscients de la necessitat de donar suport a iniciatives més de caràcter popular, es decidí crear una estructura de tres potes: la fundació Jaume Bofill, la Fundació Serveis de Cultura Popular i l'Institut

Pacís. Aquest darrer gestiona va tot el patrimoni i no significava en cap tipus d'activitat susceptible de ser considerada il·legal. Així es mantenia en lloc segur el patrimoni que feia possible el mecenatge a les fundacions.

I deixes la direcció de la fundació l'any 2000.

Sí, de fet jo pensava jubilar-me i poder dedicar-me amb tranquil·litat a llegir, escriure... però em vaig embolicar en aquesta aventura que es diu Òmnium Cultural.

Com vas viure la situació que es va crear en les darreres eleccions a Òmnium Cultural?

Em van venir a veure un grupet de gent sobretot de les delegacions territorials de l'Òmnium dient "ara toca renovar la meita de la junta inclòs el president i cal donar un canvi a la situació". Em va fer la impressió que es tractava del grup més jove i més actiu de l'entitat. De fet s'ha de dir que van insistir força.

El primer que vaig fer va ser anar a veure en Josep Millàs, el president d'Òmnium que havia mantingut la flama de l'entitat en els darrers anys, i li vaig comentar que tenia la voluntat de presentar-me. No ho va acabar d'entendre. El resultat va ser que ens vam presentar tots dos.

La campanya va ser "mòguda" per dir-ho d'alguna manera...

Sí, va ser una campanya una mica tensa. S'ha de dir que els estatuts de l'entitat permetien que el president tingués molta força. El que va passar va ser que la gent de la meva candidatura es va mobilitzar molt i varen aconseguir molts vots. En Josep Millàs estava molt convençut que guanyaria i quan es va començar a fer el recompte es va veure que no era així. Aquí es van començar a impugnar vots. El recompte es va allargar fins a altes hores de la matinada i va quedar pendent de tancar. Va ser aquí que hi va haver un error per part del joves de la meva candidatura en el sentit que van fer una convocatòria perquè l'endemà hi anés el

màxim de gent possible per a fer pressió i manifestar el seu suport. Això no s'havia d'haver fet. En Josep Millàs es va espantar, va fer tancar les portes, va posar guàrdies jurats a l'entrada... total, va ser un lamentable espectacle.

En aquesta situació hi va haver una trobada amb el president de la Generalitat en la qual es va acordar de fer de nou les eleccions però modificant el tema dels vots delegats, demanant a una comissió d'experts imparcials una proposta en aquest sentit.

Es va constituir la comissió, es van acceptar en Assemblea les modificacions dels estatuts i va quedar que únicament es podia votar presencialment o bé per correu, i es convocaren noves eleccions.

Aquest procés durà diversos mesos i menirrentant entra en escena un nou candidat, en Josep Espar...

Jo, al Josep Espar sempre li he tingut un gran aprecí. Ell em va fer una proposta que no vaig poder acceptar. En concret em va proposar de fer una única llista però amb dues candidatures, en la qual en una em presentava com a president i l'altre a l'inrevés. Jo li vaig dir que tenia un equip al darrere i que no li podia fer així. Vam acordar de presentar-nos cadascun per separat. La veritat és que hi va haver un "fer play" i un gran respecte durant tot la campanya.

Darrerament Òmnium Cultural, i per primera vegada, pren posició pública en un procés electoral demanant el "no" a les votacions de la Constitució Europea.

Fa més d'un any, abans que fos aprovat pels caps de govern el juny de 2004 el Tractat Constitucional de la Unió Europea, vam mobilitzar una sèrie d'entitats, des del Futbol Club Barcelona, passant per CCOO, UGT, el Cercle d'Economia, l'Institut d'Estudis Catalans, l'Ateneu Barcelonès, el Consell Nacional de la Joventut... per tal d'exposar a Madrid i en concret al president Zapatero tota una sèrie de

consideracions i de propostes constitucionals que tinguessin en compte, òbviament, la realitat de nacions com la catalana. Vàrem redactar una carta en la qual exposàvem tota una sèrie de valoracions i de propostes en positiu.

De bon començament teníem clar que havíem de facilitar un debat al voltant del Tractat. Poc a poc ens vàrem anar decantant pel NO. Jo he de ser clar, tenia els meus dubtes ja que Òmnium Cultural té més de 15.600 socis, hi ha sensibilitats molt diverses... Es va convocar una assemblea de l'entitat i allí, per unanimitat, es va decidir de fer campanya pel NO. Es va valorar la possibilitat del vot nul i especialment del vot en blanc, però va semblar que era més clar votar NO.

Quin balanç teu del procés?

Bé, ara la cosa està parada pels esdeveniments i resultats a altres països de la Unió. Jo sempre he dit que es confor el no al Tractat al no a Europa, quan en realitat tant en els que estaven pel sí com pel no, hi havia força matisos i diferències. A nivell intern vàrem tenir 30 baixes com a socis. Les tinc controlades. I a tots ells els he escrit una carta explicant-los per què havíem pres la decisió. També s'ha de dir que hem tingut altes...

És un episodi una mica complicat.

No tornariem a fer?
(S'ho pensa) Jo crec que sí.

Quin és el futur d'Òmnium?

Jo crec que en una societat normal segurament Òmnium no existiria, almenys amb els objectius que té actualment. Tampoc sé si ara es faria, ja que correspon a unes sensibilitats dels anys seixanta. Jo he constatat dues coses: per una banda als anys vuitanta hi va haver una consciència bastant clara que Òmnium no calia perquè moltes de les coses que tirava endavant, amb la Generalitat s'havien aconseguit per altra, darrerament hi ha la consciència que malgrat tenir les institucions pròpies ens cal tenir entitats de la societat civil, fortes, potents, que facin una mica de contrapès, que no estiguin subjectes als esdeveniments electorals...

Com saps, Òmnium té tres vertents: la llengua, la cultura i el país.

Des d'un punt de vista lingüístic pressionar perquè el català acabi sent el que jo en dic la llengua hegemònica en l'espai públic (a Catalunya es parlarien moltes llengües però n'hi ha d'haver una que serveixi per a la intercomunicació i aquesta, arreu del món, és la llengua pròpia del país), el reconeixement a Europa, la unitat de la llengua...

Des del punt de vista de la cultura nosaltres tenim un gran tema: el fenomen de la multiculturalitat, propostes com les parelles lingüístiques, el consorci... són respostes concretes en aquest camp i que volen respondre a la pregunta que serà la cultura catalana d'aquí a vint, trenta anys, tenint en compte tots aquests fenòmens migratoris?

Pel que fa al país tenim tot el tema de la integració europea, de la realció amb Espanya. Nosaltres, des de la societat civil hem d'anar recordant el que és necessari i els polítics han de fer allò que és possible. Aquest contrapès és molt important. Sí Òmnium Cultural pot arribar a ser algun d'aquests elements que facin aquest paper, em sembla que serà molt útil.

Roger Gisbert

castellers de la vila de gràcia

sa, els de Sant Andreu de la Barca i els Castellers de Sants. En aquesta primera actuació vam descarregar els nostres primers castells de sis. I després d'uns anys i baixos interns, aquella mateixa temporada es va acabar descarregant per primera vegada el 4 de 7. S'inicià, doncs, un període de creixement constant de la colla; la colla va créixer en nombre d'efectius i malgrat no realitzar un creixement espectacular cada any va anar realitzant castells nous. Així, l'any 1998 vam carregar el 3 de 7 i el 4 de 7 amb l'agulla, al 1999 aconseguírem descarregar aquests castells, al 2000 descarregàrem el 5 de 7, al 2001 el tres de set aixecat per sota, al 2002 la torre de set i carregàrem per primera vegada el 4 de 8, al 2003 descarregàrem el 4 de 8. L'any passat no es va aconseguir cap fita nova però es va poder carregar en dues ocasions el 4 de 8 i actualment la colla treballa per poder descarregar aquesta temporada el 4 de 8 i el 3 de 8.

La colla pertany a la Coordinadora de Colles Castelleres de Catalunya, a la Coordinadora de Colles de Cultura de Gràcia (CCG) i a la Federació Festa Major de Gràcia.

La Festa Major és un moment molt important per a la colla, principalment per la importància de les actuacions que s'hi realitzen –la jornada castellera de vigílies i la trobada castellera de Festa

Major–, també per la baixada del pilar caminat, una tradició importada de Tarragona consistent a caminar un pilar al llarg d'uns quants metres –en el nostre cas des de la plaça del Sol a la plaça de la Vila (Rius i Taulet)–. Els castellers ens encarreguem també del guarnit i la programació d'aquesta plaça durant la Festa Major, com a símbol de la nostra integració al barri i de la voluntat de fer de la Festa Major un moment molt especial per la colla.

La colla realitza dos assajos setmanals i actuacions els diumenges. També realitza sortides fora del nostre país: ha actuat a Marsella, Carcassona, Sevilla. A més dels assajos també s'hi realitzen actes socials de tot tipus: calçotades, campionats de futbol, trobades gastronòmiques, curssets...

Anselm Clavé definia els castells com: força, equilibri, valor i seny. Si voleu conèixer què se sent en ajuntar aquests quatre mots, si voleu notar l'emoció de sentir carregar un castell al so de la gralla i a més fer-ho a la nostra vila, ho teniu ben fàcil venint amb nosaltres a consolidar-nos com a colla de vuit i fer de Gràcia una Vila Castellera!

ASSAJOS:

Dimarts i divendres de 20 a 23h.
Escola Reina Violant
C/ Trilla, 18

l'hort urbà

L'Hort urbà és una proposta per convertir els nostres balcons i terrats en horts on puguem produir enciams, cebes, tomàquets, albergínies, pebrots, raves, calçots, bledes, carbasses... I per què si els podem comprar a plaça? pot pensar algú. No es tracta només de produir, es tracta de tornar a estar en contacte amb el cicle de la natura: saber quina és l'època de plantar les tomaqueres o els calçots, saber esperar el moment de la collita, saber observar el creixement de la planta i solucionar els problemes de plagues que puguin sorgir i, sobretot, gaudir d'una verdura produïda ecològicament i collida quan està a punt.

Des dels Lluisos estem preparant un nou projecte: l'Hort Urbà al Terrat. Es tracta d'organitzar diferents grups familiars, segons l'estació de l'any i oferir als infants i als seus pares l'oportunitat de veure el procés i la feina que implica un petit hort.

Informació a la Secretaria dels Lluisos

la veu del soci // 21

Susanna Àlvarez i Rodolés

i com deia el cartell: visca el cadet femení "a"

Vaig deixar la banqueta del senyor femení dels Lluisos de Gràcia fa cinc temporades per dedicar-me plenament i durant els següents quatre anys a la Junta Directiva de l'entitat.

Podríem dir, doncs, que durant aquest interval de temps, "no vaig trepitjar" gaire la pista dels Lluisos de Gràcia... Encara que aquest "no trepitjar" sona exagerat, sí que és veritat que, des de la temporada 2000-01 no ho feia d'una manera continuada com aquesta, on m'he convertit en "una més" de l'equip CADET FEMENÍ "A".

Ara, un cop acabada la temporada, voldria compartir amb vosaltres aquesta experiència tan personal però que em sembla que podria ser un bon

exemple per a tots els equips de promoció dels Lluisos de Gràcia.

En primer lloc, poso de relleu **la tasca seriosa i ben planificada de les entrenadores**, Leire Fonollosa i Sandra Segura, que des d'un primer moment van optar pel treball de la defensa com a base de la millora del conjunt (i també millora individual, és clar). Les entrenadores han sabut donar confiança a les seves jugadores i, amb la seva metodologia, aquestes han començat a imprimir un caràcter lluitador a les seves accions. Tot això –i moltes altres coses, segurament més tècniques– han fet que el Cadet femení "A" hagi acabat aquesta temporada com un **conjunt en clara progressió.**

Un altre dels punts a destacar és **el suport incondicional dels pares i mares de les jugadores**, que han acompanyat l'equip en els partits als Lluisos, en els desplaçaments... Sempre animant, sempre pensant "en positiu" i –el que m'ha agradat més– sense creure que "la seva filla" era més important que cap altra jugadora de l'equip. Un bon grup de pares i mares com aquest neix espontàniament, és clar, i els pares i mares del Cadet femení "A" han estat al costat de les seves filles des que van començar a jugar a bàsquet. I això es nota, i molt!

I per últim, i no per això menys importants... cal parlar de **les jugadores!**: ens noies que van començar la temporada insegures i amb molts dub-

tes a la pista i que han acabat jugant a bàsquet de la millor manera que es pot fer: essent un equip! Algunes tindran una vida esportiva als Lluisos de Gràcia més curta o més llarga, però estic segura que, per a elles, aquesta haurà estat una de les "millors temporades" de la seva vida.

Des d'aquí us volia felicitar a tots i totes, entrenadores, jugadores, pares i mares, per aquesta temporada tan profitosa humanament i esportivament, que m'heu deixat compartir amb vosaltres. Gràcies i ens veurem a la pista!

Joves, present i futur

Marta Rosàs i Cortada
Secretària general de Joventut

Les transformacions estructurals, econòmiques, socials, tecnològiques, que des de fa uns quants anys viu amb intensitat la nostra societat han comportat conseqüències importants per a les persones joves. L'evolució de l'estructura de la família, els canvis en el model de producció, la globalització o la revisió de l'estat del benestar, estan portant que els joves d'avui siguin la primera generació en molts anys amb unes expectatives de projecció personal inferiors a les de les generacions precedents. L'elevat preu de l'habitatge, tant de lloguer com de compra, i les condicions laborals, amb un elevat índex d'atur juvenil i de precarietat, són els principals condicionaments a què han de fer front a l'hora de plantejar-se tirar endavant el seu propi projecte de vida.

Aquesta situació específica i complexa que viuen els joves requereix necessàriament respostes concretes per part de les institucions públiques.

Però no n'hi ha prou amb mesures concretes. Fer front a aquesta complexitat exigeix, també, que les accions de les administracions estiguin coordinades.

Si això és cert cada cop en més àmbits de l'acció governamental, ho és especialment en el camp de les polítiques de joventut. A Catalunya hi ha més de mil administracions diferents, amb diferent cobertura territorial i nivell d'actuació que, de manera més o menys intensa, porten a terme accions adreçades a la població jove. A aquestes cal sumar nombrosos organismes (associacions juvenils, fundacions, empreses de serveis a la joventut, consells de joventut, grups informals de joves, etc.) que, dins del seu particular àmbit, també fan polítiques de joventut. Davant aquesta multiplicitat d'actors i d'agents (i també de la manera d'entendre conceptualment les pròpies polítiques de joventut), el desordre real existent en aquest camp ha tingut –i encara té– traduccions forçosament negatives en el vessant pràctic: no hi ha resultats evidents de millora de la situació dels joves.

Amb el propòsit de superar aquest estadi, l'any 2001 es va posar en marxa el Pla Nacional de Joventut de Catalunya, amb el consens de totes les forces parlamentàries, i en diàleg amb el teixit associatiu juvenil, a proposta del qual s'havia creat. El Pla Nacional de Joventut s'ha demostrat fins ara, en conjunt, com un bon marc metodològic.

Tot i això, qualsevol bona política pública requereix també un marc jurídic que el complementi i li doni força. Amb el propòsit d'avançar en aquest camp la Secretària General de Joventut està treballant actualment en l'elaboració de la futura Llei de polítiques de joventut de Catalunya. Aquest procés, que té el suport de tots els grups parlamentaris i que haurà de culminar amb l'aprovació de la Llei pel Parlament de Catalunya, permetrà en els

propers anys que les diverses administracions públiques del nostre país coordinin i optimitzin les seves actuacions en matèria de joventut, en benefici, en darrer terme, de les persones joves.

Els mecanismes de coordinació entre les administracions que desplegarà la nova llei permetrà actuar de manera conjunta i ordenada sobre els grans problemes que afecten els joves del nostre país. Igualment ha de contribuir a possibilitar que les polítiques de joventut esdevinguin una part essencial de les polítiques centrals de l'acció pública catalana. I, més concretament, ha de reforçar els dos àmbits prioritaris d'actuació de les polítiques de joventut: l'emancipació i la participació.

Amb l'objectiu que la Llei sigui el màxim de propera a la realitat, el procés d'elaboració que ara s'inicia ja és obert a la participació ciutadana per incorporar-hi les opinions dels mateixos joves (individualment i a través d'associacions juvenils i col·lectius diversos) i les diferents sensibilitats dels agents implicats (regidors i tècnics de joventut, sindicats, col·legis professionals i representants del tercer sector). Aquest procés participatiu s'articlarà, principalment, a través d'internet i de taules de debat. Des d'ara i fins a finals d'any s'organitzaran 56 taules de debat territorials on estaran representades les 41 comarques catalanes, i altres 5 de sectorials. A la pràctica, esperem que al voltant de 3.000 persones facin les seves aportacions i propostes.

Tot i que els beneficis palpables de la nova llei es produiran –per raons òbvies– a mitjà i llarg termini, la seva creació representa un dels principals projectes del Govern en matèria de joventut per a aquesta legislatura. Una prioritat de present amb projecció de futur que alhora ha de permetre superar una mancança que, com a societat, venim arrossegant des del passat: aquesta llei desplegarà l'única competència exclusiva –la de joventut– que encara no ha estat desenvolupada per llei de les 33 que l'Estatut atribueix a la Generalitat.

Marta Rosàs, Secretària General de Joventut

Els qui tenim responsabilitats de govern no tenim única-ment l'obligació de prendre decisions que millorin la situació de vida en el present dels nostres conciutadans. També tenim l'obligació de treballar amb els ulls projectats en el futur i esforçar-nos per millorar la situació del dia de demà. La llei de polítiques de joventut significa un salt qualitatiu endavant, avançant-nos al futur per millorar les oportunitats dels joves del nostre país i, així, projectar el mateix país cap al futur.

Pau Plana

»» els inicis d'en batman

Després del desastrós resultat de *Batman Forever* i de *Batman i Robin*, dirigides pel pessimista Joel Schumacher, Christopher Nolan (director de *Memento*) ha pres la decisió de rentar la cara al senyor de la nit i tornar el prestigi que el personatge havia aconseguit amb els films dirigits per Tim Burton, *Batman* i *Batman Returns*.

La veritat és que **Batman Begins** ignora totalment les quatre pel·lícules anteriors i ens explica de nou, i molt més detalladament, l'origen del personatge. Per aquest motiu Bruce Wayne, el milionari que s'amaga rere la màscara de l'heroi, és l'autèntic protagonista de la història, no solament durant la primera hora i escaig on ni tan sols apareix la disfressa de l'heroi, sinó durant les dues hores i mitja que dura el film. L'important ja no és la màscara, ni els efectes especials (gairebé inexistent, tenint en compte el gènere de la pel·lícula), ni tan sols de l'estètica (tan explotada en els

films de Burton). Ara es tracta d'explicar una història: la vida de Bruce Wayne i la seva transformació en Batman.

Que en una pel·lícula de superherois hi aparegui més d'un malvat no acostuma a ser un bon senyal; habitualment vol dir que no estan gaire ben tractats, i que en lloc de personatges són titelles que obliguen l'heroi a actuar. A més a més l'increment del nombre de malvats és directament proporcional a l'increment del nombre d'efectes especials innecessaris. Però aquest no és el cas de *Batman Begins* ja que els tres malvats de la història estan tractats des d'un punt de vista intel·ligent. Els enemics són, per damunt de tot, personatges i per tant arriben a ser tan entrançables com el protagonista. A més a més, no són personatges excessivament estrambòtics i per això no necessiten una gran caracterització amb efectes especials.

Però tot i que la història és interessant i està explicada de manera excel·lent, el film també té els seus errors. En primer lloc, les escenes d'acció, estan narrades de manera caòtica a base d'un muntatge de plans curts i aparentment frenètics que no permeten entendre gairebé res. Per altra part és una història d'amor aga-

fada pels pèls, absolutament innecessària i injustificable.

Tot i això, *Batman Begins* ha estat una sorpresa més que agradable, ja que seguint els passos de la recent *Spiderman*, i de l'antiga i inoblidable *Superman*, ha presentat una bona història sobre personatges humans i no sobre baralles increïbles.

A NIVELL

MOBILIARI I DECORACIÓ PROJECTES A MIDA INTERIORISME

Camèlies, 32
Telèfon 93 210 28 23

Fax 93 284 11 32
08024 BARCELONA

Joan Duran Pujol

»» saltat de botifarra amb bolets

No és cap excel·lència! Diguem que no és un producte "delicatessen", però és senzill i bo! Com ja sabem, del porc s'aprofita tot: des dels morros fins als peus i... també la sang. Heus aquí la "botifarra negra" entre altres coses. És un producte molt popular dins la nostra gastronomia i des de l'època medieval que es pot degustar. De mil maneres la pots cuinar i de mil maneres la pots combinar. Nosaltres us la presentem acompanyada d'uns bons bolets. Una combinació boníssima!!

Ingredients
per a 1 persona:

100 gr. botifarra negra
50 gr. bolets (rossinyols, pinetells, ciurenyes,...)
10 gr. alls tendres
1/2 got vi blanc
Sal, pebre, oli d'oliva

Preparació:

1. Traiem la fina pell de la botifarra i esmicolem la carn.
2. Agafem els alls tendres i els pinetells, també rentem els bolets amb una mica d'aigua freda.

3. En una paella fregim l'all. Hi afegim els bolets i els fem saltar. Hi posem una mica de vi blanc. Un cop s'hagi absorbit hi posem les botifarres.

4. Ho seguirem saltant fins que veiem que la botifarra agafa un color negre intens.

5. Ja es pot retirar, i està a punt per menjar.

Podem acompanyar el plat amb una bona amanida o amb uns pebrots escalfats per tal de donar-li una mica de color. Esperem que us agradi. Bon profit!!! Amunt els cors i visca la vida!!!

efemèrides // 25

Joaquim Fàbregas

»» efemèrides

Quan l'Albert Musons feia la recopilació de dades per al seu llibre del 150è aniversari dels Luïsos de Gràcia li vaig donar informació dels grups i de les obres de teatre en les quals he participat des que vaig ingressar en els Luïsos, quan tindria 16 o 17 anys, ja que guardo bastants programes i documentació de les obres en què he participat.

També li vaig mencionar algunes obres i directors de l'antiga Teatral que jo havia vist en el vell teatre, ja que des que tenia 5 anys els meus pares em portaven alguns diumenges als Luïsos per veure teatre o cinema, però em va quedar la recança que no tenia informació documentada.

El meu germà gran si que era soci i rebia el butlletí mensual *Nuestra Acción*, i a l'última plana figurava la programació de pel·lícules i obres de teatre amb els repartiments programats per al mes següent. Per fi he aconseguit que recuperés de les golfes dels trastos vells els paquets de butlletins.

El butlletí més antic és de març de 1946. He fet una petita estadística dels actors que figuren en els repartiments d'aquell any. Els que més hi surten (una mitjana de dotze vegades) són els següents: J. Novell, L. Batallé, E. Martí, O. Saltor, J.M. Ribó, J. Montells, E. Tortajada, E. Arboix, J. Silvente, B. Asensio, r. Sàgrera i A. Vallverdú.

La direcció escènica la firmen R. Sàgrera o S. Alert i la direcció artística A. Samsó i N. Gasch.

Algunes de les obres representades són: *Parada y fonda, ¿Quién soy yo?, El zapatero y el rey, El cuchillo de plata, El Castell dels tres dragons, La creu de la masia, La barca*

dels alligats, L'hereu escampa i La cena del rey Baltasar.

També consta un grup de petits dirigit per A. Sal.

Com a mostra vegeu la pàgina d'espectacles del mes de desembre de 1946 en la qual figuren els nostres tradicionals "Pastorets".

No-peix. sar@mesvilaweb.com
 »»» la peixera

Com a no-peix a punt d'agafar vacances, us escric aquests línies per comentar-vos quins són els meus plans per aquest estiu, lluny de la peixera...

"Els Lluïsos a través de les seves seccions" La segona exposició especial del 150è aniversari que s'ha encarregat de coordinar la Sara Nadal és una visita del tot recomanable per a qualsevol lluisenc, dels que encara es passen el dia pels Lluïsos o pels que només hi van molt de tant en tant. L'exposició està composta per diferents plafons on podem fer un repàs a la vida de cada una de les seccions dels Lluïsos que actualment hi estan integrades -amb fotografies, fullets originals o reproduccions, etc.- Una de les aportacions més interessants de l'exposició és la reproducció d'articles del Des del Nord, que aporten dades interessants en relació a les activitats de les seccions i que, d'alguna manera, dona rellevància a aquesta publicació, que es nodreix en gran mesura de tot el que està relacionat amb aquestes. Al vestíbul dels Lluïsos l'hem pogut veure fins al 6 de juliol i...

Us anirem informant d'altres llocs on es podrà veure aquesta exposició

"Estricta vigilància", de Jean Genet. L'edició número 29 del Festival del Grec de Barcelona també parlarà "en lluisenc"... Del 7 de juliol al 7 d'agost podeu passar pel Teatre Tantarantana per veure en Jordi Andújar dalt de l'escenari, que juntament amb Carles Cruces, Jaume Gràcia i David Vert interpretarà "Estricta vigilància", de Jean Genet, sota la direcció d'Iñaki Garz. Si amb això que us dic no en teniu prou per aixecar-vos de la cadira i anar a comprar les entrades, heu de saber que en Marc Rosich (el gran protagonista d'aquesta secció del Des del Nord) és el responsable de la traducció del text i alhora l'ajudant de direcció. Com ja vam dir en una altra ocasió...

"Pas mal, Monsieur Rosich", oi?

"Lluïsos de Gràcia (1855-2005). Crònica de 150 anys" Vull aclarir-vos que aquest no serà l'únic llibre que llegiré aquestes vacances, però sí que serà un dels meus "objectius lectors" d'aquesta canícula... Pel que sabem, sembla que el llibre commemoratiu dels primers 150 anys dels Lluïsos elaborat per l'Albert Musons ens permetrà conèixer la història de la nostra entitat des de 1855 i fins als nostres dies... Curiosament, conec una persona que va estar durant molt de temps vinculada a l'elaboració del Des del Nord -això sí, en els darrers 17 anys, més o menys- i que no va ser entrevistada ni consultada per l'Albert Musons. Quan ens retrobem en aquestes pàgines -tornaré a ser un no-peix a la peixera- hauré esbrinat alguna cosa sobre aquest oblit? Error, o simplement, coherència estilística?

Fins llavors... Estigueu fresquets!

Jordi Casso
 »»» viure el nostre temps

Tenim bones raons per aprofitar i viure a fons el temps que ens ha tocat viure. Una bona raó és que no en tenim cap altre, però hi ha una altra raó i molt important: tenim la sort que ens ha tocat viure en un temps extraordinari.

Efectivament, i malgrat els nombrosos inconvenients del nostre temps, si tenim els ulls ben oberts i el cap ben atent a tot el que ens envolta podem observar les enormes possibilitats que ofereix.

Tots sabem prou bé que la nostra època es caracteritza per la mobilitat, el canvi, la ràpida ampliació de tots els horitzons del coneixement humà, la projecció de llum sobre tots els racons foscos. És clar que no sols hi ha coses interessants en el nostre temps i que també n'hi ha de ben dolentes, però d'aquestes sempre n'hi ha hagut i totes les èpoques n'estan ben fardides.

En el nostre temps no podem endormiscar-nos plàcidament descansant sobre els nostres coneixements i les nostres conviccions com si formessin un conjunt perfectament arrodonit i definitiu.

Si no volem quedar-nos fora de joc ens cal, a cada moment, aprendre de bell nou, ens cal assumir noves dades, nous coneixements, noves informacions, ens cal aprendre a mirar nous horitzons insospitats... Tot ho hem de replantejar a la llum del que anem aprenent. Evidentment això és desconcertant i fatigós i, perquè no dir-ho, arriscat. Però és fascinant i enormement enriquidor.

Abans he indicat que aquest procés era també arriscat. Efectivament, el fet d'estar sempre disposat a aprendre de bell nou pot deixar-nos en el dubte permanent i en l'escepticisme. En les èpoques de gran estabilitat i de molt lent procés de canvi, era fàcil sentir-se segur, afermar-se en profundes conviccions aparentment inamovibles perquè la mateixa lentitud dels canvis els feia imperceptibles. En canvi amb l'actual rapidesa i amplitud dels nous coneixements fàcilment podem creure que tot trontolla, que res és realment veritat, que només existeix l'error. Si caiem en aquest parany ens trobaríem desarmats moralment, ens trobaríem sense cap base on recolzar-nos.

Això vol dir que, malgrat la rapidesa i l'amplitud dels canvis, i precisament per aquesta mateixa rapidesa i amplitud, ens és imprescindible forjar-nos unes bases mínimes però molt sòlides que ens permetin assimilar amb criteris seriosos tots els canvis, totes les innovacions, sense rodolar per la inseguretat, per la indiferència. Una cosa és canviar i ampliar basant-nos en criteris seriosos i crítics i una altra de molt diferent és deixar que ens canviïn segons bufi el vent. I això és vàlid en tots els terrenys: científic, ètic, històric, religiós, etc. O ens mantinem al dia o ens quedem arraconats a la cuneta.

Aquesta és la idea central de la nostra Catequesi d'Adults: ajudar-nos a ser ben conscients que la nostra fe també ha de saber viure en el seu temps, recolzada en bases fermes i actualitzada àgilment, sempre fresca i viva.

LLEI DE POLÍTIQUES DE JOVENTUT

Una llei amb missatge, destinatari i cobertura

www.gencat.net/joventut

La Secretaria General de Joventut de la Generalitat està preparant una llei de polítiques de joventut que doni resposta a les preguntes que el poden interessar.

Implica-t'hi!

El convidem a informar-te i fer suggeriments en l'elaboració de la llei a través del Portal Jove.